

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: E. L., bytem X, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 18.8.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 23.6.2015 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 23.6.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 13.4.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 18.8.2015 se žalobkyně domáhala přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 23.6.2015 č.j. X*, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 13.4.2015*, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o *důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne 18.3.2015 *je od 14.1.2015 invalidní*, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 35%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 23.6.2015* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že při novém posouzení zdravotního stavu žalobkyně lékař ČSSZ dospěl k závěru, že *žalobkyně není invalidní*, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X., odd. B, položce 1a) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 5-10%, která vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu

byla v souladu s § 3 odst. 1 vyhlášky zvýšena o 10%, takže celková míra poklesu pracovní schopnosti stanovená lékařem ČSSZ tedy činí 20%, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno; také bylo uvedeno, že lékař ČSSZ nemůže souhlasit s posudkovým závěrem OSSZ Tachov ze dne 18.3.2015 ohledně invalidity žalobkyně, která však splňuje kritéria osoby zdravotně znevýhodněné.

Žalobkyně v žalobě vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím ze dne 23.6.2015, neboť dle ní její zdravotní stav odpovídá ČID (tj. od 1.1.2010 invalidita prvního stupně) a byl nedostatečně zjištěn a chybně posouzen kvůli tomu, že se zhoršil. Závěrem požadovala nové posouzení zdravotního stavu, též zrušení rozhodnutí ze dne 23.6.2015 a vrácení věci žalované. (K žalobě byla připojena i kopie napadeného rozhodnutí žalované.)

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Tachov vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 18.3.2015 vyplývá, že žalobkyně byla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X., odd. B, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30%, která podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena o 5% na celkových 35%; den vzniku invalidity prvního stupně 14.1.2015 (psychiatrické vyšetření), doba platnosti posudku: trvale.

Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 4.6.2015 vyplývá, že žalobkyně oproti posouzení u OSSZ Tachov nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X., odd. B, položce 1a) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 10%, která vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena o 10% na celkových 20%.

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 18.9.2015 závěrem navrhla ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. k důkazu posudek příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) a rozhodnutí ve věci samé ponechala na úvaze soudu dle závěru posudku posudkové komise. Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 23.6.2015 bylo vypraveno dne 24.6.2015 – doklad o doručení rozhodnutí žalobkyni, tj. dodejka, však založena není a není ani patrné, zda bylo vedeno reklamační řízení ohledně zjištění doručení. Ze založeného rozhodnutí ze dne 13.4.2015 č.j. X vyplývá, že jím byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona, jelikož žalobkyně, která byla uznána od 14.1.2015 invalidní, však nezískala zákonem stanovenou dobu pojištění.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o

organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 30.12.2015 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, jemuž byla přítomna i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invalidu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%; *datum vzniku invalidity komise stanovila 12.6.2013 psychiatrickým vyšetřením* (platnost stanovena trvale vzhledem k charakteru a dosavadnímu průběhu onemocnění). Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetření psychiatrem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je periodická depresivní porucha (*jedná se o chronické psychické onemocnění, které se dlouhodobě nedaří stabilizovat ani intenzivní psychofarmakoterapií*), dalším závažným postižením je CHOPN II. st. a chronický vertebrogenní algický syndrom celé páteře. PK MPSV proto nebyla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Tachov ani s posudkovým hodnocením námitkového řízení a konstatovala, že u žalobkyně se jedná o středně těžké postižení, depresivní či manické epizody středně těžké, dostatečně dlouhé remise, značně snížená úroveň sociálního fungování, výkon některých denních aktivit omezen a *míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 45% podle kapitoly V, položky 4c) přílohy vyhlášky s přihlédnutím i k ostatním zdravotním postižením a i s ohledem na dělnické povolání, proto hodnoceno na horní hranici taxace*. Také bylo uvedeno, že žalobkyně není schopna práce spojené se zvýšeným rizikem stressů, ve směnném provozu, ve velkém kolektivu, ve vynuceném tempu, ale je schopna lehké práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. (*Stejnopis posudku byl doručen zástupkyni žalobkyně i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 23.6.2015*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 30.12.2015 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 12.6.2013 (psychiatrické vyšetření)*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 23.6.2015 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 13.4.2015 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 12.6.2013 a tedy i k 23.6.2015 odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činila 45%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 12.6.2013, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 97/2015-31 ze dne 16.3.2016, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity prvního stupně žalobkyně již v řízení o žádosti žalobkyně či v řízení o námitkách proti

rozhodnutí ze dne 13.4.2015. (*Nárok na výplatu invalidního důchodu je však podmíněn kromě uznání invalidity i získáním potřebné doby pojištění v rozhodném období.*)

Soud také nepřehlédl pochybení, jichž se dopustila žalovaná v napadeném rozhodnutí ze dne 23.6.2015, jelikož v němž není vůbec uvedeno, kterého dne byl posouzen zdravotní stav žalobkyně lékařem ČSSZ v rámci řízení o námitkách proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 13.4.2015; navíc není ani zjistitelný důvod nepřiznání invalidního důchodu žalobkyni rozhodnutím ze dne 13.4.2015, ač byla uznána invalidní, pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona – přičemž tento paragraf je dále členěn na písmena a) a b), tudíž je takové rozhodnutí i nesrozumitelné. Rovněž není založena dodejka prokazující doručení rozhodnutí ze dne 23.6.2015 žalobkyni, takže nelze s jistotou prokázat jeho doručení; podle žalobkyně jí bylo doručeno dne 25.6.2015.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 16. března 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně